

Şafağın Şiiri
Ali Çağlar Özgün

Şiir Antoloji Yayınları©

www.siirantoloji.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Ahmet Güler

Sayfa Tasarım: Baran Ekber

Kapak Tasarım: Merve Ökten

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Ocak 2026

ISBN: 978-625-9373-15-7

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Şiir Antoloji yayınlarına devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ŞAFAĞIN ŞİİRİ

Ali Çağlar Özgün

İÇİNDEKİLER

YAZAR HAKKINDA	7
ÖN SÖZ.....	9
Ah Keşke.....	11
Aşkımız Doğsun	12
Ateş Böcekleri	13
Ayrılık Nerede, Oradayım	14
Beklenen Poyraz	15
Bende Bul Beni	16
Bir Hayat Var.....	17
Bir Rüya	18
Biz İnsanlar.....	19
Bundan mı İbarete Yaşamım	20
Çerçevenin Dışındakiler.....	21
Çocuk Yüreğim.....	22
Değilim Ben Umudu Sokakta Bulanlardan	23
Derinden.....	25
Fıskırır Uzaklar	26
Geçmiş Sende Kayboldu.....	27
Gelmeyen.....	28
Güleceğim.....	29
Gülerek Gececeksin.....	30
Güneşi Gördüm	31
Güneşi Taşımak	32

Hâlâ	33
Hicran	34
İsterdim.....	35
Mavi Bir Şafak.....	36
Ne Yazık.....	37
Ölümlle Dans Etmek.....	38
Onu Düşlemekteyim.....	40
Öyle Sözcükler.....	41
Özlemin Başımın Altında.....	42
Sabah Dört.....	43
Şafağın Şiiri	45
Sana Geldim	46
Sevmek Çocukları	47
Şimdi Anlıyorum.....	48
Sönmüş Yıldız	49
Uzağımda.....	50
Yahut Bir Söğüt Dalı.....	51
Yalnız Kalabalıklarım.....	52
Yalnızlığım.....	53
Yürekler Yükselir	54
Bu Balon Çocukluğumun.....	55
Kaybolmuş Değildir	56
İntizar Bulutları	57
Dumanlı Kanatlarım Taşısın.....	58
Ararım.....	59
Kapıdaki Çocuk.....	60
Bir Başlangıç Senfonisi	61
Bahar Bahçeleri Ekeceğim.....	62

YAZAR HAKKINDA

2007 Mersin doğumlu olan yazar; ilköğrenimini Osmangazi İlkokulu ve Ortaokulunda, ortaöğrenimini Tarsus Şehit Halil Özdemir Fen Lisesinde tamamladı. Hâlen Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Politika ve Ekonomi Bölümünde eğitim hayatına devam ediyor ve biri kız biri erkek iki kardeşe sahip. Küçük yaşlardan itibaren şiirle ilgilenen yazar; edebiyatı, sanatı ve hayatın tüm güzelliklerini yaşama ve yaşatma felsefesi taşıyor.

ÖN SÖZ

Kimi zaman aşktır, sevgidir kelimeleri ahenkle divit ucunda dans ettiren; kimi zaman vuslattır, özlemdir... Kimi zaman acıdır, öfkedir dudaktan dökülen; kimi zaman sevinçtir, neşedir... Şiir hayattır, hayatın ta kendisidir. Bazen umarsızca, hoyratça dökülür dudaktan kelimeler; bazen de ölçüyle, uyakla savaşıır sözcükler.

Bu uçsuz bucaksız şiir deryasında kendine has bir yer edinmeye çalışan genç bir şairim. Yaşadığım düşünsel ve duygusal yoğunluklarımı şiirle açığa vurarak bu geniş dünyaya özgün bir anlam katmaya çalışıyorum. Elinizdeki kitap bu yolculuğun önemli adımlarından biridir. Bu süreçte yanımda olan aileme, dostlarıma ve tüm sevdiklerime teşekkürlerimi sunarım.

AH KEŞKE

İnsanlığın can çekiştiği bir dönemde,
İnsanlığa sığınmaya çalışıyoruz.
Bencillik dolu kurtçuklar kol geziyor fani bedenlerde,
Biz hâlâ güvene, kardeşliğe inanıyoruz.

Başucumuzda kıvranır meçhul bir ışık,
Ne kadar da yabancıyız yaşamaya.
Yaşlandıkça büyüyor avcumuzdaki sarmaşık,
Onlar kalabalık, biz yalnız çürüyoruz yıldan yıla...

Şimdi çocuk olmak vardı o yeşil kırlarda,
Tek derdin kaybolan oyuncağını bulmak olacaktı.
Renkler de gitti hayatımızdan, ismi kaldı tozlu sayfalarda.
Oysa umudum uçurtmamın ardındaki gökkuşağındaydı...

AŞKIMIZ DOĞSUN

Birini hatırlıyorum,
Kim olduğunu bilmeden.
Güneşimi özlüyorum,
Işığını hissetmeden.

Kokusu hâlâ burnumda,
Bir meltemin esintisi...
Yakınımda, görüyorum.
Bir o kadar da uzakta.

Ateş alan bakışların,
Çokça derin kuyuların...
Oysa haberin bile yok,
Kaybolurum belki yarın.

ATEŞ BÖCEKLERİ

Kesif bir bataklıkta tanıştım ateş böcekleriyle.
Karanlıktı, oturup izledim.
Hayran kalırdım mücadelelerine,
Koskoca gecenin karanlığında cesaret isterdi parlamak.
Sahi, sormayı unutmuş olmalıyım;
Niçin böylesine yaşamak?
Oysa ben odamın içinde, umutlu tüm mumlara üflerdim.
Sonra kabul ederdim onları, haklısınız derdim;
Sizin için yaşamak demek, yanmak!..
Pişman olurdum bu cinayetten.

Şimdiye kadar kaç ateşi söndürmüşümdür,
Var mı tahmininiz?
Yahut kaç gözyaşımı silmişimdir tek başıma?
Düşlerimde patlattığım balonları ertesi gün şişirirdim,
Onları öldürmezdim mesela.
Fakat ateşleri öldürdüm, gözyaşlarımı da.
Sarıyı da kırmızıyı da...

Öyle olur ya hani,
Ateş böceklerine bakınca gördüm yaşamın azmini.
Onlar her yeri aydınlatamazdı belki ama
Nefes aldıkları yer, ıslıl ıslıl bir yerd.